

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 998

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 decembrie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 718 din 8 noiembrie 2017 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale	2-7	1.390. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 183/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, a organigramei, a componentei Consiliului științific al Agenției Naționale de Transplant, precum și atribuțiile directorului adjunct strategie-management al Agenției Naționale de Transplant	10-11
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
887. — Hotărâre privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2018, 2019 și 2020, pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale	8	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
129. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normelor metodologice de monitorizare a standardelor de microclimat, în vederea asigurării statusului minim de bunăstare a porcinelor din exploatațile comerciale	8-9	30. — Normă pentru modificarea art. 12 lit. b) din Norma nr. 2/2011 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 2/2011	12
		33. — Normă privind organizarea activității de arhivă la entitățile autorizate/avizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 718

din 8 noiembrie 2017

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, sesizare formulată de un număr de 50 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați România, Partidului Mișcarea Populară și Partidului Național Liberal.

2. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. A.a) și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 10.767 din 18 octombrie 2017 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.603A/2017.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate autorii formulează, mai întâi, o serie de precizări prealabile referitoare la admisibilitatea sesizării din perspectiva respectării termenului de sesizare prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, invocând, în final, Decizia Curții Constituționale nr. 89 din 28 februarie 2017, prin care se arată că termenul de 5 zile are un caracter de protecție pentru titularii dreptului de sesizare a instanței constituționale, esențial fiind, pentru exercitarea controlului de constituționalitate, ca legea să nu fi fost promulgată la data înregistrării sesizării la Curtea Constituțională.

4. În opinia autorilor sesizării, legea ce face obiectul controlului de constituționalitate este contrară prevederilor art. 61 alin. (2), art. 75 alin. (1) și art. 1 alin. (5) din Constituție.

5. În ceea ce privește situația de fapt se arată că legea criticată a fost inițiată în anul 2016 de 8 deputați aparținând Grupului parlamentar al minorităților naționale, sub denumirea „Propunere legislativă pentru modificarea Legii nr. 334/2006 republicată în Monitorul Oficial al României nr. 446/23.06.2015”. Motivul ce a justificat această propunere legislativă a fost, potrivit inițiatorilor săi, evitarea paralelismului legislativ, susținându-se că soluția legislativă reglementată la art. 59 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 se regăsea și la art. 50 alin. (4) din aceeași lege, sens în care se propunea abrogarea alin. (2) al art. 59.

6. La finalul procedurii legislative derulate la Senat — Cameră de reflecție —, propunerea legislativă a fost respinsă cu 96 de voturi pentru, 1 vot împotriva și 3 abțineri. În această etapă au fost primite avizul favorabil al Consiliului Legislativ, punctul de vedere neutru al Guvernului, avizul negativ al Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități și raportul

negativ emis de Comisia juridică, de numiri, disciplină și imunități și validări, împreună cu Comisia pentru administrație publică și organizarea teritoriului.

7. În procedura legislativă derulată la Camera Deputaților — forul decizional — a fost primit punctul de vedere neutru al Guvernului și raportul favorabil emis de Comisia juridică, de disciplină și imunități, prin care au fost admise 7 amendamente. În urma retrimiterii pentru raport suplimentar de către Plenul Camerei Deputaților la aceeași comisie sesizată în fond, aceasta a emis un raport suplimentar favorabil, prin care au fost admise 7 amendamente. Această procedură, de retrimiteri către Comisia juridică, de disciplină și imunități pentru raport suplimentar, a fost aplicată, succesiv, de încă 2 ori, fiind emis de fiecare dată câte un raport suplimentar prin care au fost admise, mai întâi, 95 de amendamente și, apoi, 99 de amendamente. Această ultimă formă a fost adoptată în Plenul Camerei Deputaților cu 176 de voturi pentru, 96 de voturi contra și 7 abțineri.

8. Încălcarea principiului bicameralismului este susținută prin raportare la jurisprudența Curții Constituționale, care, interpretând art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție, a consacrat această regulă a statului de drept (deciziile nr. 472/2008, nr. 1.029/2008, nr. 710/2009, nr. 413/2010, nr. 1.533/2011, nr. 1/2012 sau nr. 62/2017). Cele două criterii cumulative esențiale stabilite de Curtea Constituțională pentru a se determina cazurile în care prin procedura legislativă se încalcă principiul bicameralismului sunt, pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

9. În situația de față, propunerea legislativă inițială a vizat doar abrogarea alin. (2) al art. 59 din Legea nr. 334/2006, pe motivul eliminării dublării legislative. Or, din compararea celor două forme — cea adoptată de Senat, de respingere a propunerii, și cea adoptată de Camera Deputaților — se constată că, pe de o parte, forul decizional a eliminat unicul amendament al inițiatorilor, iar, pe de altă parte, a adoptat peste o sută de noi amendamente vizând cu totul alte scopuri. Dacă modificările și/sau completările adoptate de Camera Deputaților ar fi servit aceluiași scop al inițiatorilor, atunci diferențele dintre forma adoptată de Senat și cea adoptată de Camera Deputaților nu ar mai fi întrunit condițiile utilizate de Curtea Constituțională pentru determinarea încălcării principiului bicameralismului. În aceste condiții se invocă Decizia nr. 710/2009, prin care Curtea a admis obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, constatând că forma finală a legii, în redactarea adoptată de Camera decizională, se îndepărtează în mod substanțial de forma adoptată de Camera de reflecție, „ceea ce echivalează, practic, cu excluderea acesteia din urmă de la procesul de legiferare. Or, legea trebuie să fie rezultanta manifestării de voință concordante a ambelor Camere ale Parlamentului”. Având în vedere că, în cazul de față, Camera

de reflecție a respins legea, iar Camera decizională și-a exprimat votul favorabil, considerentele deciziei amintite sunt, *a fortiori*, cu atât mai relevante și aplicabile.

10. În concluzie, fără a nega dreptul Camerei decizionale de a adopta proiecte de lege în forme ușor diferite de cele adoptate sau respinse de Camera de reflecție și arătând că respingerea proiectului de lege de către Senat nu este în măsură să exonereze Camera Deputaților de obligația respectării principiului bicameralismului, autorii sesizării solicită constatarea încălcării acestui principiu, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale în materie, în special Decizia nr. 62/2017.

11. În argumentarea cererii de constatare a neconstituționalității Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale este invocată și **nerespectarea principiului supremației Constituției și a legii**, consacrat de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

12. În ceea ce privește Parlamentul, se arată că această obligație fundamentală vizează inclusiv modul de exercitare a atribuției principale și esențiale a acestuia, aceea de unică autoritate legiuitoare a țării, care constă în elaborarea proiectelor de lege și adoptarea acestora ca legi ale statului român.

13. În acest sens se arată că expunerea de motive a inițiatorilor propunerii legislative a fost greșită încă de la depunerea acesteia, deoarece art. 50 alin. (4) din Legea nr. 334/2006 nu consacră aceeași soluție legislativă ca și cea cuprinsă la art. 59 alin. (2) din același act normativ. Astfel, art. 50 alin. (4) are în vedere limitele controlului Autorității Electorale Permanente cu privire la finanțarea organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale care participă la alegeri, statuându-se că acest control, care vizează în fapt încasările și plățile, se poate exercita numai în ceea ce privește perioada electorală și numai în legătură cu aceasta, pe când art. 59 alin. (2) prevede o excepție de la alin. (1) al aceluiași articol, statuând că organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale care au obținut câte un singur mandat de deputat, în condițiile legii electorale, respectiv câte un singur mandat de consilier într-o circumscripție electorală li se aplică numai prevederile legale privind finanțarea campaniei electorale.

14. Prin urmare, susțin autorii sesizării, justificarea extrem de sumară prevăzută în expunerea de motive nu are nicio legătură cu obiectul reglementării, iar abrogarea propusă urma să aducă modificări importante în privința beneficiarilor legii, constând în obligarea organizațiilor minorităților naționale care au obținut câte un singur mandat să îndeplinească toate îndatoririle legale care revin partidelor politice și altor organizații ale cetățenilor care au obținut un număr mai mare de mandate.

15. Această necorelare dintre expunerea de motive și obiectul real de reglementare nu a fost remediată până la data adoptării legii, ceea ce reprezintă o gravă încălcare a dispozițiilor art. 6 și art. 32 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

16. Totodată, abrogarea unui număr mare de alineate care prevedeau separat sancțiunea aplicabilă în anumite situații, corelată cu modificarea art. 52 alin. (1)–(3) referitor la sancțiunile contravenționale, în sensul renunțării la trimiterile către alte texte din lege în favoarea reluării în scris a descrierii faptelor respective, încalcă și art. 16 alin. (1) și art. 50 alin. (1) din Legea nr. 24/2000.

17. În sfârșit, autorii sesizării susțin și încălcarea principiului calității legii, derivat din conținutul normativ al art. 1 alin. (5) din Constituție și recunoscut și consacrat prin jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 473/2013, Decizia nr. 405/2016). Având în vedere jurisprudența în materie a instanței constituționale, dar și prevederile art. 8 alin. (4) și ale art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, autorii învederează, în sensul

încălcării pretinse, că prin legea ce face obiectul prezentei sesizări au fost introduse în corpul Legii nr. 334/2006 mai multe texte cu exprimări interpretabile, cum ar fi art. 52 alin. (1) pct. 36, art. 52 alin. (2) pct. 1, 2, 4, 8, 11, 14 și 18.

18. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

19. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis, cu Adresa nr. 2/10.243 din 1 noiembrie 2017, punctul său de vedere, prin care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a sesizării de neconstituționalitate.

20. În acest sens arată că, ulterior revizuirii din anul 2003 a Constituției României, legiuitorul constituant a modificat substanțial procedura de adoptare a legilor, așa încât, potrivit art. 75 din Actul fundamental, fiecare Cameră a Parlamentului a fost înzestrată cu o anumită competență, fiind astfel realizată conceptualizarea noțiunilor de Cameră de reflecție și Cameră decizională, în funcție de domeniul în care este adoptată legea respectivă. Prin urmare, fiecare dintre cele două Camere are un rol și competențe determinate.

21. Este invocată Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008, prin care Curtea Constituțională a reținut că, în dezbateră a unei inițiative legislative, Camerele au un drept propriu de decizie asupra acesteia și, în concluzie, a constatat constituționalitatea legii criticate în acea cauză, din perspectiva procedurii legislative urmate, întrucât fiecare dintre cele două Camere ale Parlamentului s-a exprimat cu privire la aceeași inițiativă legislativă, potrivit competențelor și cu respectarea regulamentelor parlamentare, iar aceasta a fost supusă spre dezbateră și adoptare în Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională. Raportând aceste considerente la speța de față, admiterea criticilor autorilor sesizării referitoare la încălcarea principiului bicameralismului ar putea avea ca o consecință eliminarea rolului de Cameră de reflecție al Senatului, în sensul că aceasta ar stabili definitiv conținutul normativ al proiectului de lege, cu rezultatul ca cea de-a doua Cameră, Camera Deputaților, în calitate sa de Cameră decizională în materie, să nu aibă posibilitatea să modifice sau să completeze legea în speța dedusă controlului de constituționalitate, ci doar să o respingă ori să o aprobe într-o formă deja determinată.

22. Totodată, prin Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, Curtea Constituțională a statuat faptul că „dezbateră parlamentară a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstracție de evaluarea acesteia în plenul celor două Camere ale Parlamentului nostru bicameral”. Din analiza comparată a documentelor privind inițierea și derularea procedurii, a formei adoptate de Senat, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, rezultă că această exigență a fost respectată.

23. Prin urmare, se consideră că afirmația autorilor sesizării, potrivit căreia forul decizional ar fi trebuit să se rezume la a adopta modificări și/sau completări „care să servească scopului avut în vedere (...) de inițiatori”, este în profund dezacord atât cu rolul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării și cu procedurile parlamentare aplicabile edictării legilor, cât și cu regula instituită de art. 69 din Constituție, potrivit căreia orice mandat imperativ care ar putea fi stabilit în sarcina deputaților și a senatorilor este nul.

24. În ceea ce privește pretinsa încălcare a condițiilor de claritate, precizie și previzibilitate a normelor juridice cuprinse în legea criticată, se arată că aceste cerințe sunt întrunite, de vreme ce aceasta nu cuprinde pasaje obscure sau soluții

normative contradictorii (claritate), textele sunt redactate într-un stil specific normativ dispozitiv, care prezintă norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în înțelesul lor curent din limba română (precizie). Conceptele și noțiunile utilizate sunt configurate în concordanță cu dreptul pozitiv, iar stabilirea soluțiilor normative este redată previzibil și univoc, cu respectarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

25. Așadar, se arată că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție. Mai mult, se arată că așa-numitul, de către autorii sesizării, „principiu al calității legii” nu cunoaște o consacrare constituțională și nici nu se poate reține o încălcare a acestuia din perspectiva deciziilor Curții Constituționale invocate, întrucât intervenția legislativă asupra art. 52 din actul criticat are tocmai rolul de a îndrepta echivocul din definirea naturii contravenționale a încălcării regulilor de conduită instituite. În redactarea în vigoare, articolul în cauză prevede trimiteri la norme juridice imperative ale legii, care însă nu stabilesc în mod clar faptele care reprezintă contravenții și, sub forma sancțiunilor contravenționale complementare, care dintre sumele menționate pot fi confiscate, ca rezultat al activității contrare valorilor sociale apărute.

26. Se mai menționează, totodată, că amendamentele adoptate au ca scop îmbunătățirea activității partidelor, dar și a Autorității Electorale Permanente, în scopul înăsprii cadrului sancționator, și nu în sensul invocat de autorii sesizării. Aceste modificări respectă recomandările Grupului GRECO și pe cele ale Comisiei de la Veneția, atât pe linia finanțării activității curente a partidelor politice, cât și pe cea a finanțării campaniilor electorale.

27. **Guvernul** a transmis punctul său de vedere prin Adresa nr. 5/6.924/2017, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 11.249 din 7 noiembrie 2017.

28. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului bicameralismului se susține că, „urmărind strict comparația între forma adoptată de Senat și cea finală, rezultată ca urmare a dezbaterilor și votului acordat în Camera Deputaților, observăm o serie de deosebiri de conținut juridic, însă revine instanței de contencios constituțional atributul exclusiv de a hotărî asupra pertinentei argumentelor invocate de autorii sesizării”.

29. Cu privire la pretinsa nesocotire a principiului legalității se susține, în considerarea semnificației sale conturate în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale, că nu pot fi reținute criticile de neconstituționalitate sub aspectul lipsei de claritate și previzibilitate a legii examinate.

30. **Președintele Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

31. Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

32. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, în integralitatea sa.

33. Autorii sesizării invocă, în susținerea obiecției de neconstituționalitate, dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) — referitoare la obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, precum și principiul bicameralismului, desprins, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, din conținutul normativ al art. 61 alin. (2), potrivit căruia „*Parlamentul este alcătuit din Camera Deputaților și Senat*”, și al art. 75 — *Sesizarea Camerelor*.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

34. Curtea constată că sesizarea formulată îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, atât sub aspectul obiectului său, fiind vorba despre o lege adoptată și nepromulgată, cât și sub aspectul titularului dreptului de sesizare, aceasta fiind semnată de un număr de 50 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați România, Partidului Mișcarea Populară și Partidului Național Liberal.

35. Curtea observă că prezenta sesizare de neconstituționalitate a fost formulată cu depășirea termenului de 5 zile înscris în art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Însă, potrivit jurisprudenței constituționale, acest termen are „un caracter de protecție pentru titularii dreptului de sesizare a instanței constituționale, astfel încât nu există nicio sancțiune dacă aceștia sesizează instanța constituțională după expirarea acestuia; în acest caz, așadar, esențial este ca legea să nu fi fost promulgată la momentul sesizării Curții Constituționale” (a se vedea în acest sens paragraful 19 din Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 21 februarie 2017).

36. Așa fiind, Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra sesizării de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale.

(2) Analiza pe fond a obiecției de neconstituționalitate

(2.1.) Parcursul legislativ al legii examinate

37. Propunerea legislativă cu titlul „*Lege pentru modificarea Legii nr. 334/2006 republicată în Monitorul Oficial al României nr. 446/23.06.2015*” a fost inițiată de 8 deputați aparținând Grupului parlamentar al minorităților naționale și conținea un articol unic, cu următorul conținut: „*La art. 59 alin. (2) se elimină.*”

38. **Procedura legislativă la Senat.** **Senatul** a fost sesizat, în calitate de Cameră de reflecție, la data de 2.02.2016. În cadrul acestei proceduri legislative au fost primite avizul, respectiv rapoartele de respingere a trei comisii, și anume Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului. De asemenea, a fost primit punctul de vedere al Guvernului, prin care se observă că cele două texte din Legea nr. 334/2006 — art. 50 alin. (4) și art. 59 alin. (2) — reglementează în materii diferite și, în concluzie, lasă la aprecierea Parlamentului oportunitatea adoptării propunerii legislative.

39. Avizul Consiliului Legislativ este unul favorabil, cu unele observații și propuneri, printre care și cea potrivit căreia propunerea legislativă nu este corect fundamentată, având în vedere că singura explicație cuprinsă în expunerea de motive, potrivit căreia prevederea a cărei abrogare se dorește ar conține dispoziții care se regăsesc și în art. 50 alin. (4) din actul normativ de bază, este greșită. Se arată că ar fi necesară refacerea expunerii de motive, astfel încât să corespundă atât obiectului real de reglementare, cât și prevederilor art. 6 și 30 din Legea nr. 24/2000, lipsa unei fundamentări temeinice a unui act normativ, în conformitate cu prevederile legii menționate, putând determina încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

40. La data de 13.09.2016, Senatul a respins propunerea legislativă cu 96 de voturi pentru, 1 vot împotriva și 3 abțineri.

41. **Procedura legislativă la Camera Deputaților** începe din data de 20.09.2016. În cursul acesteia, a fost primit (la 6.02.2017) punctul de vedere al Guvernului, potrivit căruia lasă la aprecierea Parlamentului oportunitatea adoptării propunerii legislative.

42. Comisia juridică, de disciplină și imunități a prezentat, la 5.04.2017, raportul său favorabil (cu 7 amendamente admise). În mod succesiv, plenul Camerei Deputaților a retrimis de 3 ori acestei Comisii propunerea legislativă, astfel încât au fost redactate următoarele variante: raport suplimentar I — favorabil (la 12.05.2017, cu 7 amendamente admise), raport suplimentar II — favorabil (la 26.09.2017, cu 95 amendamente admise și 5 respinse) și raport suplimentar III — favorabil [la 3.10.2017, cu 101 (și nu 99, cum au fost numerotate în mod eronat) amendamente admise și 5 respinse], acesta din urmă fiind, de altfel, adoptat de plenul Camerei Deputaților în ședința din 4.10.2017, cu 176 voturi pentru, 96 împotriva și 7 abțineri.

(2.2.) Modificări legislative adoptate

43. Curtea observă că actul normativ criticat operează, *sub aspect cantitativ*, următoarele intervenții legislative asupra Legii nr. 334/2006: — 7 abrogări, dintre care 6 ale unor texte din Legea nr. 334/2006 care conțin aceeași soluție legislativă, referitoare la confiscarea sumelor primite de către partidele politice cu încălcarea unor condiții legale, sume ce se fac venit la bugetul de stat, și ultima, referitoare la abrogarea art. 59 alin. (2); — 4 modificări impuse de normele de tehnică legislativă, în sensul corelării legislative în urma abrogărilor dispuse, mai sus menționate; — 84 de modificări, dintre care cele mai multe (78) vizează art. 52 și art. 53 din capitolul „Sancțiuni” al legii, în sensul că, în locul utilizării normelor de trimitere pentru identificarea, în corpul Legii nr. 334/2006, a unei contravenții și a sancțiunii corespunzătoare, s-a utilizat explicarea/definirea fiecăreia dintre acestea, fără a se schimba, în esență, nici conținutul normei incriminării și nici limitele de pedeapsă cu amenda prevăzute de lege; — 2 texte legale nou-introduse: a) primul, prin care se dispune cu privire la unele sume ce fac obiectul confiscării și limitele acestora, instituind și exceptarea de la confiscare a sumelor neutilizate și b) al doilea, prin care se instituie misiunea Autorității Electorale Permanente de a asigura organizarea și desfășurarea alegerilor și a referendumurilor, precum și îndrumarea și ghidarea partidelor politice, a alianțelor politice, a alianțelor electorale, respectiv a candidaților independenți în respectarea legilor și a standardelor internaționale în materie, cu precizarea că, în exercitarea rolului său de control, activitatea de prevenire și îndrumare prevalează în fața celei sancționatoare.

44. Toate aceste operațiuni legislative intervenite asupra Legii nr. 334/2006, prin legea supusă controlului de constituționalitate, conțin, *sub aspect calitativ*, următoarele soluții juridice:

— art. unic pct. 1 modifică art. 5 alin. (4) din Legea nr. 334/2006, în sensul obligării partidelor politice să publice în Monitorul Oficial numai cuantumul veniturilor anuale obținute din cotizată la nivelul întregului partid, nu și la nivelul filialelor județene sau locale, ca în prezent;

— art. unic pct. 6 modifică art. 18 alin. (2), în sensul majorării sumei alocate anual partidelor politice de la bugetul de stat, de la cel puțin 0,01% până la cel mult 0,04% din produsul intern brut, și nu din veniturile prevăzute la bugetul de stat, cum dispune Legea nr. 334/2006;

— art. unic pct. 12 introduce alin. (5¹) la art. 48, prin care prevederile art. 48 alin. (4) și (5) devin aplicabile și pentru alegerile locale parțiale;

— art. unic pct. 13 modifică art. 49 alin. (1), în sensul obligării partidelor să depună anual la Autoritatea Electorală Permanentă un raport anual sintetic al veniturilor și cheltuielilor anuale, și nu detaliat, cum este prevăzut în prezent;

— art. unic pct. 15 modifică art. 53 alin. (1), în sensul schimbării situațiilor în care contravenientul este obligat să verse la bugetul de stat sumele de bani și/sau contravaloarea în bani a bunurilor și serviciilor care au constituit obiectul contravenției, în baza hotărârii Autorității Electorale Permanente;

— art. unic pct. 16 introduce alin. (11) la art. 53, prin care este instituită o sancțiune contravențională constând în confiscarea doar a sumelor de bani care depășesc limitele prevăzute de lege pentru donații, împrumuturi, contribuții și cheltuieli electorale, cu excepția sumelor neutilizate;

— art. unic pct. 18 modifică art. 59 alin. (3), în sensul extinderii ariei de aplicare a dispozițiilor legii și la alianțele politice;

— art. unic pct. 19 introduce art. 59¹, care instituie obligația Autorității Electorale Permanente de a îndruma partidele politice, alianțele politice și electorale și candidații independenți în respectarea legilor și standardelor internaționale în materie, respectiv de a acorda prioritate activității de prevenire, în raport cu cea de sancționare;

— abrogarea unui mare număr de alineate care prevedeau, separat, sancțiunea aplicabilă în anumite situații, corelată cu modificarea, prin art. unic pct. 14, a art. 52 alin. (1)—(3) din Legea nr. 334/2006, referitor la sancțiunile contravenționale, în sensul renunțării la trimiterile către alte texte legale în favoarea reluării în scris a descrierii faptelor respective.

(2.3.) Analiza criticilor de neconstituționalitate

Critice de neconstituționalitate extrinsecă:

45. **Principiul bicameralismului**, invocat de autorii obiecției de neconstituționalitate, se întemeiază pe art. 61 alin. (2) și art. 75 din Constituție. Curtea Constituțională a dezvoltat și a consacrat acest principiu printr-o solidă și constantă **jurisprudență**, relevante fiind, în acest sens, Decizia nr. 710 din 6 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 358 din 28 mai 2009, Decizia nr. 413 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011. În esență, Curtea a stabilit **două criterii esențiale (cumulative)** pentru a se determina cazurile în care, prin procedura legislativă, se încalcă principiul bicameralismului: pe de o parte, existența unor deosebiri majore de conținut juridic între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, pe de altă parte, existența unei configurații semnificativ diferite între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

46. Totodată, stabilind **limitele principiului bicameralismului**, prin Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, Curtea a observat că aplicarea acestui principiu nu poate avea ca efect „deturnarea rolului de Cameră de reflecție a primei Camere sesizate [...] în sensul că aceasta ar fi Camera care ar fixa în mod definitiv conținutul proiectului sau propunerii legislative (și, practic, conținutul normativ al viitoarei legi), ceea ce are drept consecință faptul că cea de-a doua Cameră, Camera decizională, nu va avea posibilitatea să modifice ori să completeze legea adoptată de Camera de reflecție, ci doar posibilitatea de a o aproba sau de a o respinge”. Sub aceste aspecte, „este de netăgăduit că principiul bicameralismului presupune atât conlucrarea celor două Camere în procesul de elaborare a legilor, cât și obligația acestora de a-și exprima prin vot poziția cu privire la adoptarea legilor; prin urmare, lipsirea Camerei decizionale de competența sa de a modifica sau de a

completa legea astfel cum a fost adoptată de Camera de reflecție, deci de a contribui la procesul de elaborare a legilor, ar echivala cu limitarea rolului său constituțional și cu acordarea unui rol preponderent Camerei de reflecție în raport cu cea decizională în procesul de elaborare a legilor. Într-o atare situație, Camera de reflecție ar elimina posibilitatea Camerei decizionale de a conlucra la elaborarea actelor normative, aceasta din urmă putându-și doar exprima prin vot poziția cu privire la propunerea sau proiectul de lege deja adoptat de Camera de reflecție, ceea ce este de neconceput”.

47. Totodată, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 624 din 26 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 22 noiembrie 2016, că art. 75 alin. (3) din Constituție, folosind sintagma „*decide definitiv*” cu privire la Camera decizională, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări. *Curtea a subliniat că, în acest caz, Camera decizională nu poate însă modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator.*

48. Prin Decizia nr. 62 din 7 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 3 martie 2017, paragraful 32, Curtea a constatat, de asemenea, că „pornind de la premisa că legea este, cu aportul specific al fiecărei Camere, opera întregului Parlament, Curtea reține că autoritatea legiuitoare trebuie să respecte principiile constituționale în virtutea cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură Cameră. Or, din analiza dispozițiilor deduse controlului de constituționalitate, Curtea constată că soluțiile adoptate de Camera Deputaților nu au făcut obiectul inițiativei legislative și nu au fost dezbătute în Senat. Cu alte cuvinte, Camera Deputaților, adoptând Legea pentru completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, a sustras dezbaterii și adoptării primei Camere sesizate modificări care vizau aspecte esențiale în structura și filosofia legii, contrar art. 61 din Constituție. De asemenea, Curtea mai constată că legea adoptată de Camera Deputaților se îndepărtează de la scopul avut în vedere de inițiatorii săi.”

49. În lipsa unei consacrări exprese a principiului bicameralismului în corpul Legii fundamentale și sintetizând constatările de principiu cuprinse în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, se poate afirma că acest principiu se caracterizează prin câteva elemente imuabile, în funcție de care se poate decide respectarea sa. Astfel, trebuie avut în vedere: *scopul inițial al legii*, în sensul de voință politică a autorilor propunerii legislative sau de filosofie, de concepție originară a actului normativ; dacă există *deosebiri majore, substanțiale, de conținut juridic* între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului și, respectiv, dacă există o *configurație semnificativ diferită* între formele adoptate de cele două Camere ale Parlamentului.

50. Așadar, analizând, mai întâi, primul element determinant, respectiv scopul originar al legii, Curtea reține că, în forma sa inițială, propunerea legislativă cu titlul „*Lege pentru modificarea Legii nr. 334/2006 republicată în Monitorul Oficial al României nr. 446/23.06.2015*” conținea un articol unic cu următorul conținut: „*La art. 59 alin. (2) se elimină.*” Potrivit expunerii de motive ce o însoțește, abrogarea este necesară „*întrucât reglementările conținute de acestea se regăsesc în dispozițiile art. 50 alin. (4) din aceeași lege, respectiv organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale participante la alegeri fac subiectul controlului Autorității Electorale Permanente numai în perioada electorală și numai în legătură cu aceasta.*”

51. Este adevărat că, în cazul de față, Senatul, în calitate de Cameră de reflecție, a respins propunerea legislativă, însă acest act de voință politică, concretizat prin votul de respingere al primei Camere, nu oferă Camerei decizionale posibilitatea de a face abstracție de scopul inițial al legii, de concepția și filosofia propunerii legislative, astfel cum se reflectă în obiectul de reglementare al legii. Așa fiind, Curtea reține, în urma studiului comparativ dintre cele două forme adoptate de către cele două Camere ale Parlamentului, că scopul final al legii, în forma sa trimisă spre promulgare, se îndepărtează în mod radical de scopul său originar, chiar dacă acel unic articol al propunerii legislative, de abrogare a unei norme juridice din corpul Legii nr. 334/2006, a fost menținut. Cele 101 amendamente adoptate de Camera decizională sunt, prin conținutul lor normativ, de natură să determine un alt scop și o altă concepție legislativă, respectiv, în principal, *reorganizarea și reformularea, cel puțin din punct de vedere al tehnicii legislative, a faptelor ce constituie contravenții în materia finanțării partidelor politice și a campaniilor electorale, precum și a sancțiunilor corespunzătoare*, iar, în secundar, întărirea rolului de control al Autorității Electorale Permanente asupra activității și modului de finanțare al partidelor politice.

52. Astfel, cele mai importante amendamente adoptate în Camera decizională, față de actuala redactare a Legii nr. 334/2006, se referă la obligația partidelor politice de a publica în Monitorul Oficial *numai cuantumul veniturilor anuale obținute din cotizatii la nivelul întregului partid, nu și la nivelul filialelor județene sau locale* sunt — art. unic pct. 1; majorarea sumei alocate anual partidelor politice de la bugetul de stat, de la cel puțin 0,01% până la cel mult 0,04% *din produsul intern brut, și nu din veniturile prevăzute la bugetul de stat*, cum dispune Legea nr. 334/2006 — art. unic pct. 6; aplicarea prevederilor *art. 48 alin. (4) și (5) și pentru alegerile locale parțiale* — art. unic pct. 12; obligarea partidelor să depună anual la Autoritatea Electorală Permanentă un raport anual *sintetic* al veniturilor și cheltuielilor anuale, *și nu detaliat* — art. unic pct. 13; *schimbarea situațiilor în care contravenientul este obligat să verse la bugetul de stat sumele de bani și/sau contravaloarea în bani a bunurilor și serviciilor care au constituit obiectul contravenției*, în baza hotărârii Autorității Electorale Permanente — art. unic pct. 15; instituirea unei noi sancțiuni contravenționale constând în *confiscarea doar a sumelor de bani care depășesc limitele prevăzute de lege pentru donații, împrumuturi, contribuții și cheltuieli electorale, cu excepția sumelor neutilizate* — art. unic pct. 16; *extinderea ariei de aplicare a dispozițiilor legii și la alianțele politice* — art. unic pct. 18; *obligația Autorității Electorale Permanente de a îndruma partidele politice, alianțele politice și electorale și candidații independenți în respectarea legilor și standardelor internaționale în materie, respectiv de a acorda prioritate activității de prevenire, în raport cu cea de sancționare* — art. unic pct. 19.

53. Prin urmare, este evident aportul semnificativ cantitativ, dar și calitativ pe care îl aduce legea în forma trimisă la promulgare, față de forma supusă dezbaterii Camerei de reflecție. Așa cum s-a arătat și în jurisprudența în materie a Curții Constituționale, principiul bicameralismului trebuie să concilieze structura bicamerală a Parlamentului nostru — bicameral atât în sens instituțional, cât și funcțional —, adică să permită fiecărei Camere să-și exprime voința politică în privința unei anumite problematice supuse legiferării, cu respectarea prevederilor art. 75 din Constituție referitoare la ordinea de sesizare a celor două Camere în funcție de categoriile din care fiecare propunere legislativă sau proiect de lege face parte, dar și cu respectarea art. 61 din Constituție, în virtutea căruia legiferarea este opera întregului Parlament, ca entitate unică și suverană. De aceea, este contrar principiului bicameralismului ca reglementări de

substanță, care se îndepărtează de concepția originară a legii și care îi conferă acesteia o altă configurație, să fie adoptate de forul decizional, fără ca acestea să fi fost dezbătute și de prima Cameră. O astfel de procedură echivalează cu eliminarea primei Camere, în calitate de prim-legiutor sau „prim cititor” al legii, și transformarea Parlamentului într-unul unicameral, cel puțin sub aspect funcțional.

54. Or, concepția legiutorului constituant a avut în vedere o autoritate legiuitoare unică, suverană, dar structurată în două Camere, tocmai în ideea preeminenței principiului suveranității naționale — art. 2 alin. (1) din Actul fundamental — și a principiului colaborării instituționale, cu scopul final al sporirii garanțiilor referitoare la calitatea actului de legiferare, în măsură să reflecte cât mai fidel și real voința suverană a poporului român. De aceea, nu se poate susține că principiul bicameralismului limitează rolul Camerei decizionale la a adopta aceeași formă dezbătută în Camera de reflecție sau cu ușoare modificări și/sau completări, așa cum nu este întemeiată nici susținerea potrivit căreia calitatea de for decizional conferă respectivei Camere prerogativa „deciziei definitive”, în sensul de totală autonomie și independență de legiferare. În acest sens, Curtea a arătat că sintagma „decide definitiv” cu privire la Camera decizională, din art. 75 alin. (3) al Constituției, nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune ca proiectul sau propunerea legislativă adoptată de prima Cameră sesizată să fie dezbătută în Camera decizională, unde i se pot aduce modificări și completări, însă, în acest caz, Camera decizională nu poate modifica substanțial obiectul de reglementare și configurația inițiativei legislative, cu consecința deturnării de la finalitatea urmărită de inițiator (Decizia nr. 624/2006, precitată).

55. În sensul celor de mai sus sunt și constatările Curții reținute în Decizia nr. 765 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 21 februarie 2017, paragraful 37: „Bicameralismul nu înseamnă ca ambele Camere să se pronunțe asupra unei soluții legislative identice, în Camera decizională putând exista abateri inerente de la forma adoptată de Camera de reflecție, desigur, fără schimbarea obiectului esențial al proiectului de lege/propunerii legislative.” (A se vedea, în același sens, și Decizia nr. 377 din 31 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 45).

56. Pentru toate aceste considerente, raportat la analiza comparativă dintre cele două forme adoptate de fiecare dintre cele două Camere, Curtea constată că legea ce constituie

obiectul controlului de constituționalitate a fost adoptată cu încălcarea principiului bicameralismului.

57. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că, în condițiile constatării neconstituționalității extrinseci a unei legi ce constituie obiectul controlului de constituționalitate *a priori*, nu se mai impune analiza celorlalte critici de neconstituționalitate formulate (în acest sens, ilustrative sunt deciziile nr. 89/2017, paragraful 68, nr. 747/2015, paragraful 35, sau nr. 442/2015, paragraful 33).

58. În concluzie, Curtea constată că legea criticată contravine principiului bicameralismului, având în vedere, în esență, faptul că, ignorând scopul inițial și obiectul de reglementare al propunerii legislative, Camera Deputaților — în calitate de Cameră decizională, a adoptat un număr impresionant (101) de amendamente, de natură să transforme în mod radical, prin aportul lor cantitativ și calitativ, filosofia ce a stat la baza inițierii demersului legislativ și excluzând, astfel, prima Cameră — cea de reflecție — de la procesul de legiferare, ce trebuie să reprezinte însă opera întregului Parlament.

59. Curtea remarcă, în cele din urmă, intenția Camerei decizionale de a actualiza dispozițiile Legii nr. 334/2006 față de anumite imperative în materie (recomandări ale Comisiei de la Veneția în privința finanțării activității partidelor politice și a campaniilor electorale), însă aceasta ar fi trebuit să constituie obiectul de reglementare al unei propuneri legislative sau al unui proiect de lege distinct, însoțite de propria expunere de motive și cu propriul său proces legislativ, în acord cu prevederile constituționale și reglementare în materie. În acest sens, este relevantă jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia „situația determinată de constatarea neconstituționalității legii în ansamblul său [...] are un efect definitiv cu privire la acel act normativ, consecința fiind încetarea procesului legislativ în privința respectivei reglementări”. De aceea, „opțiunea legiutorului de a legifera în materia în care Curtea Constituțională a admis o sesizare de neconstituționalitate cu privire la o lege în ansamblul său presupune parcurgerea tuturor fazelor procesului legislativ prevăzut de Constituție și de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului” (a se vedea Decizia nr. 308 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012, sau Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014).

60. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate formulată și constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale este neconstituțională.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2018, 2019 și 2020, pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 63 alin. (10) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Pentru încadrarea în nivelul anual al deficitului bugetului general consolidat, limitele anuale privind finanțările rambursabile care pot fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, reprezentând datorie publică locală, sunt în sumă de 1.200 milioane lei pentru fiecare dintre anii 2018, 2019 și 2020.

Art. 2. — Pentru încadrarea în nivelul anual al deficitului bugetului general consolidat, limitele anuale privind tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale sunt în sumă de 1.200 milioane lei pentru fiecare dintre anii 2018, 2019 și 2020.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Paul Stănescu

București, 14 decembrie 2017.
Nr. 887.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de monitorizare a standardelor de microclimat, în vederea asigurării statusului minim de bunăstare a porcinelor din exploatațile comerciale

Văzând Referatul de aprobare nr. 5.205 din 24.08.2017, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.415/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de monitorizare a standardelor de microclimat, în vederea asigurării statusului minim de bunăstare a porcinelor din exploatațile comerciale, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene, respectiv a municipiului București verifică și dispun măsurile de conformare a exploatațiilor comerciale de

porcine la standardele de microclimat prevăzute în normele metodologice aprobate prin prezentul ordin, în vederea asigurării statusului minim de bunăstare a porcinelor.

Art. 3. — Respectarea prevederilor legale privind protecția porcinelor revine în exclusivitate proprietarului acestora.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare

Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 20/2012 pentru aprobarea Normelor metodologice de monitorizare a standardelor de microclimat, precum și a necesarului de apă și de hrană, în vederea asigurării statusului minim de bunăstare a

porcinelor din exploatațiile comerciale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 254 din 17 aprilie 2012.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Geronimo Răducu Brănescu

București, 21 noiembrie 2017.
Nr. 129.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de monitorizare a standardelor de microclimat în vederea asigurării statusului minim de bunăstare a porcinelor din exploatațiile comerciale

Art. 1. — Prezentele norme metodologice reglementează standardele de microclimat, în vederea asigurării statusului minim de bunăstare a porcinelor din exploatațiile comerciale.

Art. 2. — (1) În exploatațiile comerciale de porcine circulația aerului, nivelul de pulberi, temperatura, umiditatea relativă a aerului și concentrația de gaze trebuie menținute în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice, care nu sunt dăunătoare pentru animale.

(2) În exploatațiile comerciale de porcine, intervalele de temperatură care asigură confortul termic al porcilor se evaluează în funcție de tipul de adăpost, starea fiziologică, vârstă, greutate, viteza curenților de aer și umiditatea relativă.

(3) În perioadele de caniculă, respectiv la temperaturi peste 35°C sau în perioadele de temperaturi extreme, iarna sub -15°C sau mai puțin decât această limită, trebuie asigurate măsuri de protecție termică care să asigure menținerea sănătății și bunăstării animalelor.

(4) În adăposturile pentru porcine, volumul de aer circulant trebuie să fie suficient și adecvat vârstei porcinelor și anotimpului (iarna/vara).

(5) Microclimatul din adăpost trebuie să se încadreze în următorii parametri:

a) vieri, scroafe gestante și scrofițe: temperatură 15—30°C umiditate relativă 55—85%, viteza aerului pentru temperatura minimă 0,2—0,3 m/s, iar pentru temperatura maximă 1 m/s;

b) scroafe lactante: temperatură 15—30°C, umiditate relativă 55—85%, viteza aerului pentru temperatura minimă 0,2—0,3 m/s, iar pentru temperatura maximă 1 m/s;

c) purcei sugari în primele 72 de ore: temperatură 27—35°C, umiditate relativă 55—85%, viteza aerului pentru temperatura minimă 0,2—0,3 m/s, iar pentru temperatura maximă 1 m/s;

d) purcei sugari până la înțarcare: temperatură 24—30°C, umiditate relativă 55—85%, viteza aerului pentru temperatura minimă 0,2—0,3 m/s, iar pentru temperatura maximă 1 m/s;

e) purcei prima săptămână după înțarcare: temperatură 24—30°C, umiditate relativă 55—75%, viteza aerului pentru temperatura minimă 0,2—0,3 m/s, iar pentru temperatura maximă 1 m/s;

f) porci 10—30 kg: temperatură 18—30°C, umiditate relativă 55—75%, viteza aerului pentru temperatura minimă 0,2—0,3 m/s, iar pentru temperatura maximă 1 m/s;

g) porci 30 kg — până la abatorizare: temperatura 15—30°C, umiditate relativă 55—75%, viteza aerului pentru temperatura minimă 0,2—0,3 m/s, iar pentru temperatura maximă 1 m/s.

(6) Nivelul de pulberi din adăpost nu trebuie să depășească 15 mg/m³.

(7) Concentrația de dioxid de carbon (CO₂) nu trebuie să depășească 1.000 ppm.

(8) Concentrația de hidrogen sulfurat (H₂S) nu trebuie să depășească 150 ppm.

(9) Concentrația de amoniac (NH₃) nu trebuie să depășească 26 ppm.

(10) În zona în care porcii sunt cazați permanent trebuie să se evite zgomotele mai puternice de 85 dBA; se vor evita, de asemenea, zgomotele constante sau bruște.

(11) Porcii nu trebuie ținuți în întuneric și trebuie să li se asigure zilnic, pe durata a minimum 8 ore, cel puțin 40 de luși intensitate luminoasă.

Art. 3. — (1) Toate animalele trebuie să aibă acces la o sursă de apă adecvată speciei sau să își poată satisface necesarul de lichide prin alte mijloace.

(2) În exploatațiile de porcine, apa trebuie să fie asigurată constant în cantități corespunzătoare, pentru toate categoriile de porci.

(3) Instalațiile de adăpare și hrănire trebuie să fie proiectate, construite și amplasate astfel încât să fie reduse la minimum riscul de contaminare a apei și efectele dăunătoare ale competiției dintre animale.

(4) Apa și/sau hrana nu trebuie să conțină nicio substanță care ar putea produce suferințe inutile, excepție făcând substanțele administrate în scop terapeutic, profilactic ori în scopul unui tratament zootehnic.

(5) Din punct de vedere fizico-chimic, nivelul maxim al nitraților + nitriților este de 100 mg/litru, iar nivelul maxim al nitriților este 10 mg/litru.

(6) După împlinirea vârstei de două săptămâni, purceii trebuie să aibă acces permanent la o sursă de apă proaspătă.

(7) Pentru a preveni apariția și dezvoltarea unor tulburări comportamentale, cum sunt mușcarea cozii, urechilor sau a flancurilor, proprietarii animalelor pun în aplicare tehnici de prevenire a apariției acestora.

(8) Este esențial să se satisfacă nevoile specifice fiecărei categorii de porcine și, în același timp, să se furnizeze hrană în cantități suficiente pentru ca întreg efectivul să atingă nivelul optim de performanță.

(9) Toți porcii trebuie să fie hrăniți cel puțin o dată pe zi; atunci când porcii sunt hrăniți în grupuri, și nu la discreție sau printr-un sistem automat de hrănire individuală a animalelor, fiecare porc trebuie să aibă acces la hrană în același timp cu celelalte animale din grup.

(10) Tuturor scroafelor în așteptare și scrofițelor trebuie să li se asigure o cantitate suficientă de hrană bogată în fibre, precum și hrană energizantă.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului sănătății nr. 183/2005
privind aprobarea Regulamentului de organizare și
funcționare, a organigramei, a componenței Consiliului
științific al Agenției Naționale de Transplant, precum și
atribuțiile directorului adjunct strategie-management al
Agenției Naționale de Transplant**

Având în vedere:

— Referatul de aprobare al Direcției management și structuri sanitare nr. F.B. 12.864/2017;

— art. 16 din Ordinul ministrului sănătății nr. 183/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, a organigramei, a componenței Consiliului științific al Agenției Naționale de Transplant, precum și atribuțiile directorului adjunct strategie-management al Agenției Naționale de Transplant;

— Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 1.902/2017,

în temeiul art. 7 alin. (4) și art. 14 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 183/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare, a organigramei, a componenței Consiliului științific al Agenției Naționale de Transplant, precum și atribuțiile directorului adjunct strategie-management al Agenției Naționale de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 18 martie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește cu anexa la prezentul ordin.

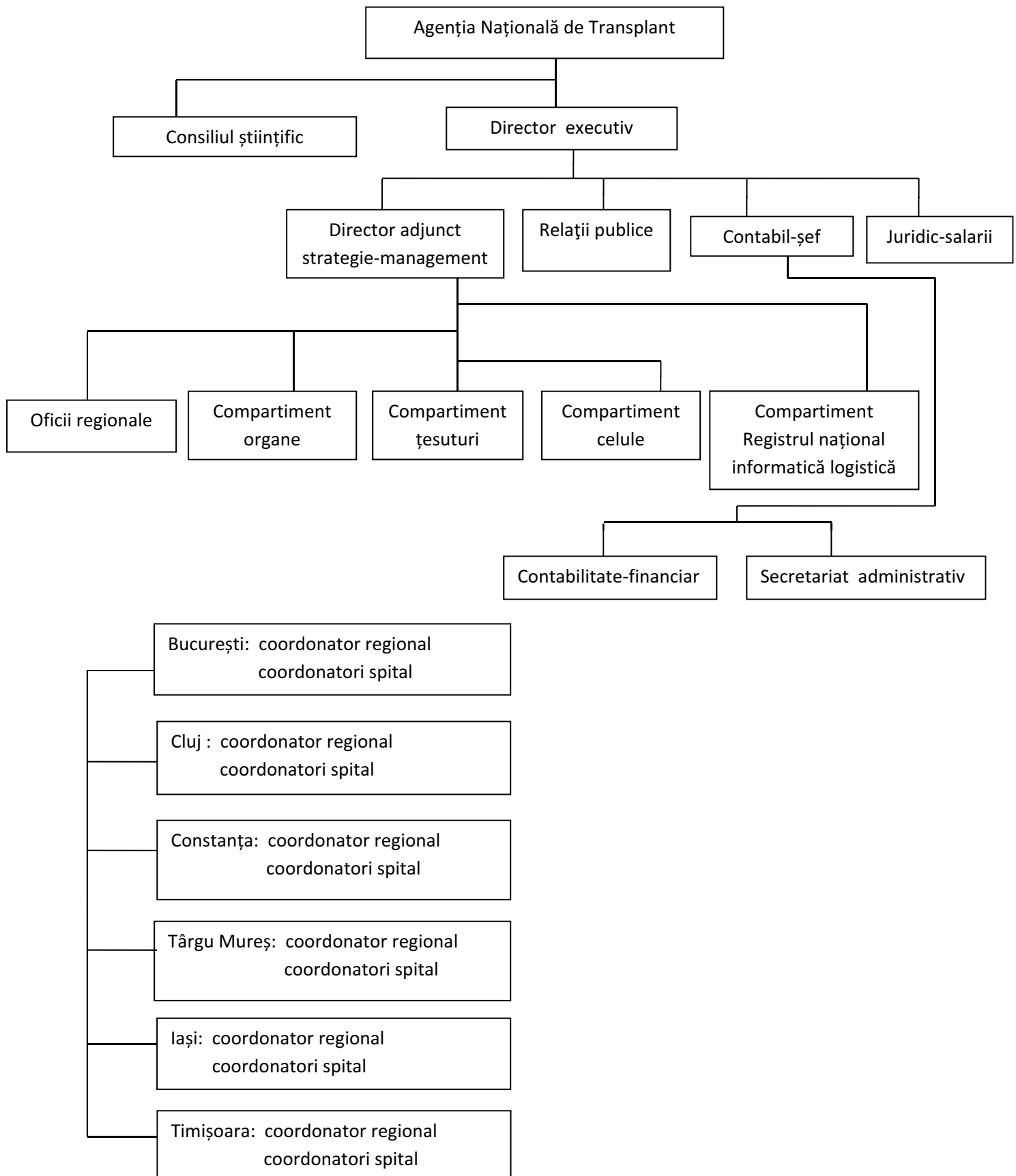
Art. II. — Structurile implicate din cadrul Ministerului Sănătății și Agenția Națională de Transplant vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Florian-Dorel Bodog

București, 5 decembrie 2017.

Nr. 1.390.

Organigrama Agenției Naționale de Transplant

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă

pentru modificarea art. 12 lit. b) din Norma nr. 2/2011 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 2/2011

Având în vedere prevederile art. 29 alin. (4), art. 74, 75, 76 și art. 77 alin. (1) și (2) din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) și d), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5 lit. c), art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 7 alin. (2) și art. 28 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 24 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 313/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 6.12.2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — La articolul 12 din Norma nr. 2/2011 privind aderarea și evidența participanților la fondurile de pensii facultative, aprobată prin Hotărârea Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private nr. 2/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 2 martie 2011, cu modificările și completările ulterioare, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prin efectuarea plății unice, respectiv prin efectuarea ultimei plăți eşalonate, după caz, a contravalorii activului personal net al participantului la fond, în condițiile legislației aplicabile.”

Art. II. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 aprilie 2018.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,

Leonardo Badea

București, 7 decembrie 2017.

Nr. 30.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

N O R M Ă**privind organizarea activității de arhivă la entitățile autorizate/avizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară**

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1), art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, coroborate cu prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor:

— art. 135 alin. (2) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 57 alin. (1) lit. k), art. 66 alin. (2) și art. 70 lit. h) din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 15 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 8 alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 173 alin. (1) lit. t) și art. 179 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 6 decembrie 2017,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

CAPITOLUL I**Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezenta normă reglementează activitatea de arhivă desfășurată la nivelul entităților — persoane juridice autorizate/avizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., în sensul stabilit de legislația privind Arhivele Naționale și legislația privind arhivarea electronică.

Art. 2. — Entitățile autorizate/avizate, reglementate și supravegheate de către A.S.F., denumite în continuare *entități*, care intră sub incidența prevederilor prezentei norme sunt:

- a) societățile de servicii de investiții financiare;
- b) societățile de administrare a investițiilor;
- c) organismele de plasament colectiv (OPC) autoadministrate;
- d) operatorii de piață/sistem;
- e) depozitarii centrali;
- f) casele de compensare;
- g) contrapărțile centrale;
- h) administratorii de fonduri de investiții alternative;
- i) societățile de asigurare și/sau reasigurare;
- j) intermediarii în asigurări și/sau reasigurări;
- k) administratorii fondurilor de pensii private.

Art. 3. — Termenii și expresiile utilizate în prezenta normă au semnificațiile prevăzute în legislația privind Arhivele Naționale și legislația privind arhivarea electronică, Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare.

Art. 4. — Entitățile prevăzute la art. 2 au obligația de a înregistra, a ține evidența, a inventaria, a selecționa, a păstra și a utiliza documentele pe care le creează sau le dețin în condițiile

stabilite de legislația privind Arhivele Naționale și legislația privind arhivarea electronică, de prezenta normă, precum și de legislația sectorială specifică fiecărui tip de entitate.

Art. 5. — (1) În situația externalizării activității de arhivare în condițiile definite de legislația privind Arhivele Naționale, entitățile au obligația încheierii unui contract de prestări de servicii arhivistice cu operatori de servicii arhivistice, care să respecte legislația în materie de arhivare. Entitățile rămân responsabile în ceea ce privește respectarea prevederilor legale în materie de arhivare.

(2) Încheierea contractului prevăzut la alin. (1) se realizează după notificarea prealabilă a Arhivelor Naționale sau, după caz, a serviciilor județene competente/Serviciului Municipiului București, denumite în continuare *Arhivele Naționale*, în condițiile prevăzute de legislația privind Arhivele Naționale.

(3) Entitatea are obligația să notifice A.S.F. în termen de maximum 7 zile de la data încheierii contractului de prestări de servicii arhivistice.

CAPITOLUL II**Obligațiile entităților privind organizarea activității de arhivă****SECȚIUNEA 1****Evidența documentelor pe suport letric**

Art. 6. — Entitățile au obligația de a înregistra, de a ține evidența tuturor documentelor care atestă activitățile pe care le desfășoară, intrate/ieșite, inclusiv a celor întocmite pentru uz intern a căror păstrare este obligatorie conform legislației în materie de arhivare, și de a asigura autenticitatea, integritatea și utilizarea acestora.

Art. 7. — (1) Înregistrarea documentelor se efectuează într-un registru de evidență a intrărilor/ieșirilor de documente, în mod cronologic în ordinea intrării/ieșirii, prin alocarea unui număr de înregistrare care să permită identificarea unică a documentului, fără ca numerele de înregistrare atribuite să se repete.

(2) Înregistrarea prevăzută la alin. (1) începe la data de 1 ianuarie și se încheie la data de 31 decembrie a fiecărui an.

Art. 8. — Registrul de evidență a intrărilor/ieșirilor de documente prevăzut la art. 7 alin. (1) conține cel puțin următoarele elemente:

- a) numărul de înregistrare;
- b) data înregistrării;
- c) numărul și data documentului date de emitent;
- d) numărul filelor documentului;
- e) numărul anexelor;
- f) emitentul documentului;
- g) conținutul documentului în rezumat;
- h) compartimentul căruia i s-a repartizat;
- i) data expedierii;
- j) modul rezolvării;
- k) destinatarul;
- l) numărul de înregistrare al documentului la care se conexează și indicativul dosarului conform nomenclatorului arhivistic, stabilit și completat în registru după rezolvarea documentului.

Art. 9. — Documentele care fac referire la un subiect regăsit într-un document înregistrat deja în registrul de evidență a intrărilor/ieșirilor de documente se conexează la acesta prin înscrierea aceluiași număr de înregistrare cu cel al documentului la care se face conexarea.

Art. 10. — Transmiterea documentelor pentru arhivare de la sediile secundare către sediul social/central se realizează în baza unui proces-verbal de predare-primire a documentelor, în conformitate cu prevederile legislației privind Arhivele Naționale.

SECȚIUNEA a 2-a

Evidența documentelor în formă electronică

Art. 11. — Entitățile au obligația de a înregistra și de a ține evidența tuturor documentelor întocmite în formă electronică intrate/ieșite, documentelor de uz intern a căror păstrare este obligatorie conform legislației în materie de arhivare.

Art. 12. — Entitățile care dețin arhivă electronică depun spre păstrare documentele în formă electronică, în condițiile respectării legislației privind arhivarea documentelor în formă electronică care stabilește regimul juridic aplicabil creării, conservării, consultării și utilizării documentelor în formă electronică arhivate sau care urmează a fi arhivate într-o arhivă electronică.

Art. 13. — În conformitate cu prevederile legislației în materie de arhivare electronică, operațiunile de prelucrare arhivistică a documentelor în formă electronică se realizează cu respectarea dispozițiilor legislației privind Arhivele Naționale, precum și a reglementărilor în vigoare privind conservarea, accesul și protecția informației cu caracter privat.

Art. 14. — Entitățile care depun spre păstrare documente în formă electronică în cadrul unei arhive electronice au obligația desemnării unui administrator al arhivei electronice care să înregistreze și să țină evidența tuturor documentelor în formă electronică într-un registru în formă electronică.

Art. 15. — La solicitarea A.S.F., entitățile au obligația să permită accesul la orice document în formă electronică arhivat, din formatul în care a fost generat într-un format care să permită vizualizarea, reproducerea și stocarea documentului respectiv la nivelul tehnologiilor în uz curent.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea arhivei

Art. 16. — (1) Entitățile au obligația de a desemna persoane responsabile cu arhiva și/sau de a înființa compartimente de arhivă în funcție de complexitatea, valoarea și cantitatea documentelor pe care le creează sau le dețin.

(2) Stabilirea competențelor privind activitatea de arhivă, desemnarea persoanelor prevăzute la alin. (1), precum și stabilirea structurii compartimentului de arhivă, în cazul în care entitățile dețin o astfel de structură, sunt în responsabilitatea conducerii entităților, în conformitate cu prevederile legislației privind Arhivele Naționale.

Art. 17. — (1) Entitățile au obligația să organizeze depozitul de arhivă și să obțină avizul din partea Arhivelor Naționale, în conformitate cu dispozițiile legislației privind Arhivele Naționale.

(2) La solicitarea A.S.F., entitățile au obligația de a prezenta avizul prevăzut la alin. (1).

Art. 18. — (1) Entitățile au obligația ca anual să grupeze documentele în unități arhivistice în conformitate cu nomenclatorul arhivistic, în funcție de conținut și termene de păstrare.

(2) Entitățile au obligația de a inventaria toate unitățile arhivistice pe care le-au constituit.

Art. 19. — Unitățile arhivistice prevăzute la art. 18 se depun de către entități la depozitul de arhivă în anul următor constituirii acestora în baza inventarelor și proceselor-verbale de predare-primire, în conformitate cu prevederile legislației privind Arhivele Naționale.

Art. 20. — (1) Evidența tuturor intrărilor și ieșirilor unităților arhivistice în/din depozitul de arhivă se ține pe baza unui registru.

(2) Unitățile arhivistice din depozitul de arhivă care au termen de păstrare permanent se păstrează separat de cele care au termen de păstrare temporar.

Art. 21. — Entitățile depun spre păstrare la Arhivele Naționale documentele organizate în unități arhivistice cu termene de păstrare permanente, potrivit nomenclatorului arhivistic și legislației privind Arhivele Naționale.

Art. 22. — Până la predarea documentelor prevăzută la art. 19, entitățile au obligația să întocmească o evidență provizorie a acestora care se actualizează permanent.

Art. 23. — Documentele preluate în conformitate cu art. 19 se organizează în depozitul de arhivă pe ani și, în cadrul anului, pe compartimente și termene de păstrare sau pe compartimente și, în cadrul compartimentului, pe ani și termene de păstrare.

Art. 24. — Entitățile au obligația să dețină proceduri interne corespunzătoare care să conțină referiri cel puțin la următoarele elemente:

- a) modul de acces în depozitul de arhivă care să fie permis doar persoanelor responsabile cu arhiva;
- b) nivelul de acces al personalului propriu la documentele din arhivă și responsabilitățile acestuia față de documentele ridicate;
- c) modalitatea de eliberare a documentelor din arhivă către personalul propriu și către alte instituții/autorități ale statului.

Art. 25. — Entitățile au obligația de a permite accesul A.S.F. la înscrisurile originale aflate în depozitul de arhivă în vederea efectuării de acțiuni de control sau analize de specialitate.

Art. 26. — Entitățile au obligația selecționării și scoaterii documentelor din evidența arhivei, respectiv a unităților

arhivistice cu termen de păstrare expirat în conformitate cu nomenclatorul arhivistic.

Art. 27. — Entitățile au obligația să facă dovada deținerii următoarelor avize/confirmări de la Arhivele Naționale:

- a) confirmarea eliminării documentelor din arhivă;
- b) avizul scoaterii dosarelor din evidența arhivei în vederea transferului către o altă entitate sau transferului într-un alt depozit de arhivă;
- c) avizul transferului documentelor în alt depozit de arhivă, transfer datorat distrugerii provocate de calamități naturale sau situațiilor legal justificate.

Art. 28. — La solicitarea A.S.F., entitatea are obligația de a prezenta nomenclatorul arhivistic și documentul care atestă aprobarea acestuia de către Arhivele Naționale.

CAPITOLUL III

Alte dispoziții privind organizarea activității de arhivă

Art. 29. — (1) Entitățile au obligația să notifice A.S.F. în termen de maximum 15 zile de la data în care are loc:

- a) avizarea persoanelor responsabile cu activitatea de arhivă/compartimentului de arhivă obținută de la Arhivele Naționale;
- b) folosirea unui administrator al arhivei electronice în condițiile respectării legislației privind arhivarea electronică;
- c) depunerea documentelor în unități arhivistice cu termene de păstrare permanente la Arhivele Naționale potrivit nomenclatorului arhivistic;
- d) scoaterea dosarelor din evidența arhivei în situația prevăzută la art. 27 lit. b);
- e) avizarea operatorului de servicii arhivistice;
- f) aprobarea oricăror modificări ale nomenclatorului arhivistic.

(2) Orice notificare prevăzută la alin. (1) transmisă A.S.F. este însoțită de copii ale documentelor primite de la autoritățile competente în domeniul arhivării.

Art. 30. — În vederea asigurării condițiilor pentru ca A.S.F. să își poată îndeplini atribuțiile de control, conform legii, entitățile au obligația să permită sau să asigure accesul A.S.F. și/sau al auditorilor entității la toate documentele solicitate, inclusiv în cazul în care externalizează activitatea de arhivă.

Art. 31. — Entitățile care dețin documente electronice în cadrul unei arhive electronice au următoarele obligații:

- a) să administreze documentele electronice astfel încât să asigure păstrarea integrității, autenticității și posibilității de utilizare a acestora;
- b) să adopte un sistem de management arhivistic aprobat de autoritatea competentă în domeniu, care să conțină proceduri specifice;
- c) să implementeze mecanisme tehnice care să asigure accesul și modificarea datelor, în situațiile permise, de o manieră controlată, identificabilă și databilă, cu păstrarea variantelor anterioare modificărilor operate;
- d) să implementeze soluții tehnice care să permită exportul datelor din sistem într-un format standardizat agreat de autoritatea competentă în domeniu sau comun utilizat, obligația migrării datelor în formatele agreate revenind entității, în conformitate cu legislația în materie de arhivare electronică.

Art. 32. — Entitățile prevăzute la art. 2 lit. i) și j) au obligația să păstreze timp de 10 ani de la data creării documentului în arhiva proprie următoarele documente privind activitatea desfășurată în domeniul asigurărilor/reasigurărilor:

- a) dosarele de daună, împreună cu evidențele tehnice și evidențele contabile aferente;
- b) raportul anual al auditorului financiar;
- c) registrul special al activelor care acoperă rezervele tehnice brute;
- d) raportările financiare transmise către A.S.F.;
- e) situațiile financiare anuale;
- f) orice alte rapoarte prevăzute de legislația emisă în domeniul asigurărilor;
- g) documentele cu valoare practică în baza cărora se eliberează copii, certificate și extrase privind drepturile individuale ale asiguraților.

Art. 33. — În cazul în care entitățile utilizează înregistrări telefonice în activitatea pe care o desfășoară, acestea au obligația de a respecta următoarele cerințe:

- a) să utilizeze aplicații de înregistrare care să permită identificarea și accesarea cu ușurință a oricărei înregistrări;
- b) să asigure stocarea/arhivarea și accesarea ulterioară a convorbirilor telefonice;
- c) să țină evidența înregistrărilor telefonice sub forma unui centralizator în format interogabil care să conțină cel puțin data și numele consumatorului de produse financiare nebancale, în vederea identificării acestuia.

Art. 34. — (1) Orice modificare apărută în desfășurarea activității arhivistice este notificată A.S.F. de către entitate în termen de maximum 7 zile de la data producerii acesteia.

(2) În cazul unor evenimente neprevăzute care au apărut în desfășurarea activității arhivistice și care pot afecta integritatea arhivei, notificarea se realizează în maximum 24 de ore de la luarea la cunoștință a producerii evenimentului.

Art. 35. — Entitățile au obligația să elibereze certificate, extrase și copii ale documentelor pe care le creează sau le dețin la solicitarea consumatorilor de produse financiare nebancale sau a reprezentanților legali ai acestora, în baza unor înscrisuri doveditoare care le atestă calitatea, în situația în care solicitările se referă la drepturi care îi privesc pe aceștia.

Art. 36. — Conducerea entității are obligația să se asigure că persoanele responsabile cu arhiva duc la îndeplinire cerințele privind evidența, inventarierea, selecționarea, păstrarea și folosirea documentelor înscrise în nomenclatorul arhivistic al entității și că sunt asigurate următoarele:

- a) dotarea corespunzătoare a depozitelor în funcție de formatul și de suportul documentelor cu mijloace adecvate de păstrare și de protejare a acestora, precum și cu mijloace și sisteme de prevenire și stingere a incendiilor, de prevenire a inundațiilor, precum și cu aparatură specifică de urmărire și asigurare a microclimatului și de control al accesului în depozit;
- b) organizarea depozitului de arhivă după criteriile stabilite conform prevederilor legislației în materie de arhivare;
- c) organizarea activității de întocmire a nomenclatorului arhivistic al entității, asigurarea legăturii cu Arhivele Naționale în vederea verificării și confirmării acestuia, precum și urmărirea modului de aplicare a acestuia de către structurile entității;
- d) coordonarea activității arhivistice din cadrul entității, în conformitate cu prevederile legislației în materie de arhivare;
- e) organizarea arhivării documentelor primite de la structurile entității pe bază de proces-verbal de predare/primire și inventare, întocmite cu respectarea prevederilor legislației în materie aplicabile;
- f) evidența tuturor documentelor intrate/ieșite în/din depozitul de arhivă pe baza registrului de evidență a intrărilor/ieșirilor de documente;

g) eliberarea pe bază de semnătură și ținerea evidenței documentelor solicitate de compartimentele din cadrul entității și verificarea integrității acestora la restituire;

h) pregătirea documentelor cu valoare istorică și a inventarelor acestora în vederea predării lor la Arhivele Naționale conform legislației în materie aplicabilă;

i) punerea la dispoziția A.S.F. a tuturor documentelor solicitate cu prilejul exercitării atribuțiilor de control.

Art. 37. — Entitățile au obligația păstrării copiilor documentelor originale predate către organele judiciare sau alte autorități publice, împreună cu dovada predării acestora.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 38. — Prezenta normă se completează cu prevederile legislației privind Arhivele Naționale și ale legislației privind arhivarea electronică în materie de arhivare, precum și cu legislația sectorială specifică fiecărui tip de entitate.

Art. 39. — Entitățile au obligația să ia toate măsurile necesare în vederea organizării activității de arhivă în conformitate cu legislația privind Arhivele Naționale și cu

legislația privind arhivarea electronică și cu prevederile prezentei norme.

Art. 40. — Entitățile au obligația să comunice A.S.F., în termen de maximum 30 de zile de la data înființării, reorganizării sau fuziunii, măsurile dispuse privind activitatea de arhivă.

Art. 41. — Nerespectarea de către entitățile prevăzute la art. 2 a prevederilor prezentei norme se sancționează conform legislației aplicabile fiecărui tip de entitate.

Art. 42. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2018.

Art. 43. — La data intrării în vigoare a prezentei norme se abrogă:

a) Hotărârea Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3/2013 pentru aprobarea Normei nr. 1/2013 privind organizarea activității de arhivă a administratorilor de fonduri de pensii private, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 22 iulie 2013;

b) Norma Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 9/2014 privind organizarea activității de arhivă la asiguratori/reasiguratori și intermediari în asigurări și/sau reasigurări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 9 mai 2014.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Leonardo Badea

București, 7 decembrie 2017.
Nr. 33.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

